

JOHAN HENRIK POULSEN.

Sum heilt lítil smádrongur kom eg inn á snikkaraværkstaðið hjá Dikk-inum — Johan Henriks Poulsens kelinavn, ið hann varð við at hava heila lív sitt.

Hann stóð inni við snikkarabonkin og fekt við skurðarbeiði — var ikki bara vanligur snikkari og timburmaður, men ikki so lítið av einum listarmann við.

Eg kom tætt til hansar, var forvitin at siggja tað, ið hann gjörði.

»Förka teg, líti min!
Nem ikki við, olmusudýrið!»

I orðalagnum lá hjartalagið.
— Mítt fyrsta minni — mín fyrsta mynd av honum.

Hann, ið er barnavinur, er mannavinur — tað var Johan Henrik Poulsen.

Og hann hevði dropan í burðargávu: vit, lista, og mentunnarans, og var longu á ungum árum húsónarmaður, idealistur.

Adalheggsjónin, hann stríddist fyri, var, at í Føroyingum mátti verða alt fram eitt samfelt og heilborið føroyskt lag — ein heilborin føroysk menning og mentan. Men hann kendi seg og okkum sum grein á tí norðurlenska bulinum. Honum var tí ongatíð at venda oddiá móti Danmark og rikisfelagsskapinum. Tvörturimóti — hann var danavinur.

Dikkurin — lat meg nýta kelinavn: ið honum til heiðurs — var hövdingin í bygðini. Átti fyrsta sessin líkasum av sær sjálvum. Ikki tí, at hann var akademikari og haðani fingið spjaldrið sum tann útvaldi. Hann hevði vist ikki annað prógv enn handverkara-prógv. Men hann hevði verið á háskúlinum. Og teir kyndlar, ið hann ikki hevði fingið kveikt, áðrenn fór heimani frá — hann var í góðum heimi borin — vórðu kveiktir til muns á Grundtvigs bálinum, ið á teimum dögum flammaðu sum ongatíð kring alt Danmark.

Dikkurin kom aftur sum fullfloygdur maður, væl at sær komin í skúla- og bókmentakunnleika.

Hann bar eisini aftur við sær tað, ið er meiri vert enn sjálvur kunnleikin: gleðina við at eiga hann og eld-hugin fyri at lata hann víðari sínum bygdamonnum og landsmonnum til frama.

Johan Henrik Poulsen vann álit hjá bygdamonnum sínum. Men tað rökk víðari. Hann kom at standa millum teir fremstu fyrj oyggj sína og landi. Sat yvir 30 ár sum lötingsmaður, og tað gróði um fót hansara. Tað ber Sandoyggjin prógv fyri.

Teir kurlar, hann hevði við partamenn sínar eru nú, tá ið tað avfarar, og søgan litaleys skal verða skrivað, ikki honum til minkingar.

Hann var djarvur maður. Vildi heldur falla enn flýggja ella lúta. Tí keast minnið um hann sterkt í dag. Hann stendur ikki sum tann tapandi, nú ið afturum verður lítið. Sögunnar máttstokkur er tí betri annar end hann, ið verður nýttur í dagsins kastihvirlum. Hann avger eftir rætti og órætti og ikki, um maðurin vann við nevanum ella trýstinum, hann var fíkur at reka saman.

Johan Henrik Poulsen segði einaferð í orðaskifti við undirritaða:

»Eg eri praktiskur sosialistur, um ikki so teoretiskur sum Petur Mohr.»

Seinastu árin á tingi arbeiddi hann eisini saman við javnaðarmonnum. Og vit hava bara gott at bera honum frá hesum samarbeiði og skylda honum tókk.

So mentaður maður var Johan Henrik Poulsen, at bygdamenn hansara eins og myndugleikarnir tóka tað sum

eina sjálfvylgju, at hann tá ið hann sjálvur vildi helt fram skúlastarvið hjá konu síni, ið var lærarinna í Skopun. Nú er hann farin 85 ára gamalur. Friður veri yvir minnicum!
Tórshavn, tann 3. sept. 1954.

P. M. Dam.

úr Suðuroy

Nú er august mánaði farin aftur um bak, og smáligt líður hoyggjanini, av tí at eingin hoyterri varð allan august, við undantak av 5 dögum í næstseinstu viku av farna mánaða, og bleiv tað eisini væl burtur úr teir dagarnar í teimum flestu plássunum. Um nákar hoyterri hevði verið, so hevði tað gingið skjótt við hoyggjanini, tí ikki er so nógv gras á í ár sum í fjór — kanska yvirhøvur ikki meira enn tað hálva, tí alla staðir verður sagt frá vánaligum grasvøkstri, uttan í Óravík, har láta menn væl at.

Ja, tað eru menn, sum kanska koma at hava líka so nógv hoyggj í ár sum í fjór.

Tað at grasvøksturin er so góður í Óravík í ár fram fyri í øðrum bygdom í Suðuroy, kemur kanska mest av tí, at har er lágligur bórur og heldur vátligur. Turringurin var nógvur í summar, og hevur tað verið skaðiligt fyri bygdir, har bóurin er turrur og liggur brattur.

Fryktandi er fyri at eplavøksturin heldur ikki verður serliga góður, av tí at várið varð bæði stormhart og hartil ov nógvur turringur, og kemur slíkt at vísa seg at hava verið skaðiligt fyri reinveltir og eisini fyri sandveltir.

Nú eru mong ár síðan nakrir nátungar hava verið tiknir, orsakað av at læknarnir hava hildið tað verið vandafult. Men nú hava teir givið loyvi til at taka henda fuglin, sum fólk hava saknað nógv, av tí at tað var ein framúr góð fôð hjá fólk yvirhøvur. Onkur hevur roynt eftir náttum nú, men mest í bakkanum; tí higartil hava ikki nøkur serlig líkindi verið til at sigt. At fólk aftur hevur fingið loyvi at taka sær hesa fôði, man vera væl fagnað av teimum flestu bygdomum — og av fólk sum heild.

Nú er bert eitt at vóna, at teir ið fáast við henda fuglin fylgja teimum ráðum, ið landslæknin hevur kunngevirt, soleiðis at eingin skaði verður at spyrjast burturúr.

Tað er tó onkur, sum ikki hevur dirvi at taka náta.

Tiðindamaður.

HAVNARVÍGLAN.

Røða J.P. Henriksen
borgagstjóra.

Hetta er ein stórus dagur í býar-sögu okkara — vit eru komin saman at yvirtaka hetta prýðiliga stórverk, sum nú er liðugt.

Víðkan av okkara havn. — Henda víðkan hevur kostað um 8,9 mill. kr. — eitt ódnartak sum bert hevur verið gjørligt at fremja við stórum stuðli frá lötingi og stati, og eru vit teimum takksamir fyri hetta.

Firmaein p-f Kampmann, Kierulff og Saxild, ið bygt hava, vekkfrødingi okkara, sum hevur teknað og projekterað, arbeiðsmonnum og øðrum takka vit hjartaliga fyri gott og væl úr hondum greitt arbeið. Eisini vilja vit takka teimum, sum gjøgnum árinu hava virkað fyri havnamálinum í hövuðstaðnum. Tað er við eini havn sum við einum býi, ið framburður er í, tey verða ongatíð bygð liðug, og soleiðis er tað eisini við havn okkara. Hetta, sum nú er gjørt, er bert eitt stig, men eitt stórt stig á rétta leið. Enn eru

nógv tung tøkini eftir, áðrenn havaldan er útistongd. Og ikki má stóðgast á, men haldast áfram við arbeiðinum fyri at fáa tað kyrt, tá fyrst kunna vit siga, at havnaviðurskiptini eru góð hjá okkum.

Tað verður ofta sagt: eingin havn — eingin býur — ella havnin er lykilin til býin — og hvussu beint hetta er, siggja vit best hjá okkum, tí fólkatalið her í staðnum er vorðið dupult so stórt sum fyri 25 árum síðan, tá ið havnin á fyrsta sinni varð vígd.

Tað er ynski og vón okkara, at tað, sum nú er bygt aftrat, vil gera tað, at enn fleiri skip søkja higar og at virki verða sett á stovn — býnum til frama. Við hesum lýsi eg hesa víðkan av Tórshavnar havn vígda at vera, og biðja øll við mær at rópa eitt trýfalt hurrá. Tórshavnar havn leingi livi.

Rætting

Av mistaki er í seinasta blaði sagt, at Hans Ström, Trongsivági, hevur keypt »Trekroner». Hetta er ikki beint.

Dimma...

Framhald av 1. síðu.

aletting sær nú seinasta ónsdag at taka upp aftur ósannindini hjá 14. spt., at sosialistarir í Føroyum góðtaka trímílamarkið.

Sannleikin er:

Tað er hin ljótasta villa, at javnaðarflokkurin hevur góðtikið trímílamarkið.

Álitandi genta søkist

heinan vegin. Góð lön gevist.

Prents. v. á.

KVÍGA TIL SÖLU

Kvíga av besta slag; 2 ár gomul. Skal kálva í november.

ROYNDARSTØÐIN A SANDI

Prísir á saltfiski.

Prísásetingarnevndin á saltfiski hevur á fundi tann 24. august sett fylgjandi saltfiskaprísir at galda frá tí 25. august og inntil víðari.

	nr. 1	nr. 2	nr. 3
Toskur yvir 26"	1,57	1,37	0,50
Toskur 22—26"	1,52	1,32	0,50
Toskur 16—22"	1,20	1,00	0,50
Toskur 12—16"	0,92	0,72	0,50
Toskur hondfiskur	0,65		
hýsa	0,70		
longa	0,70		
broasma	0,70		
upsi	0,60		

PRÍSÁSETINGARNEVNDIN

Skipafelagið Føroyar

Telefon 1225

Tórshavn

FÆRÖSK MARGARINE

VITA № 1

VITAMINISERET

FÆRÖSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

TELEFON MED DANMARK

Den 15. september d. å. åbnes en radiotelefonforbindelse mellem København og Thorshavn.

Radioforbindelsen vil være åben på hverdage i tiden kl. 8—12 og 17—20, på søn- og helligdage i tiden kl. 8—12. Der kan bestilles almindelige samtaler, abonnementsamtaler, budsendte og personlige samtaler, men ikke ekspreseller lyncamtaler.

Taksten for almindelige samtaler er i tiden kl. 8—12 9 kr. for 3 min. og 3 kr. pr. overskydende minut, i tiden 17—20 6 kr. for 3 min. og 2 kr. pr. overskydende minut.

Der vil kun kunne tales i en retning ad gangen. Tale i den ene retning blokerer for tale i modsat retning. Der bør tales jævnt uden store ophold, og den ene part må vente med at tale, til den anden part er færdig. Samtidig tale kan i nogle sekunder blokere forbindelsen helt.

Samtaler bestilles på tlf. 1465, hvor også nærmere oplysninger gives.

TELEGRAFSTATIONEN, d. 2. september 1954.

C. Olsen.